

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. Aastakäik

13. veebruar 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 046/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 046/02	Kohtuasi C-492/14: Euroopa Kohtu (teine koda) 29. septembri 2016. aasta otsus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – Essent Belgium NV versus Vlaams Gewest, Inter-Energa jt (Eelotsusetaotlus – Piirkondlikud õigusaktid, mis kehtestavad taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri tasuta jaotamise kohustuse asjakohases piirkonnas asuvas jaotusvõrgus – Taastuvenergia päritolust sõltuv erinev kohtlemine – EÜ artiklid 28 ja 30 – Kaupade vaba liikumine – Direktiiv 2001/77/EÜ – Artiklid 3 ja 4 – Taastuvenergia tootmise siseriiklikud toetusmehhanismid – Direktiiv 2003/54/EÜ – Artiklid 3 ja 20 – Direktiiv 96/92/EÜ – Artiklid 3 ja 16 – Elektrienergia siseturg – Juurdepääs jaotusvõrkudele mittediskrimineerivatel tariifitingimustel – Avaliku teenindamise kohustus – Proportsionaalsuse puudumine)	2
2017/C 046/03	Kohtuasi C-171/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Connexion Taxi Services BV versus Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV ja Zorgvervoercentrale Nederland BV (Eelotsusetaotlus – Teenuste hanked – Direktiiv 2004/18/EÜ – Artikli 45 lõige 2 – Taotleja või pakkuja isiklik olukord – Fakultatiivsed hankemenetlusest kõrvaldamise alused – Raske eksimus ametialaste käitumisreeglite vastu – Riigisisese õigusnormid, mis näevad ette iga üksikjuhtumi analüüsi proportsionaalsuse põhimõtte alusel – Hankijate otsused – Direktiiv 89/665/EMÜ – Kohtulik kontroll)	3

2017/C 046/04	Kohtuasi C-238/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus (Tribunal administratif eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga <i>versus</i> Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche (Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — Võrdne kohtlemine — Sotsiaalsed soodustused — Määrus (EL) nr 492/2011 — Artikli 7 lõige 2 — Rahaline abi kõrgharidusõpinguteks — Nende üliõpilaste suhtes, kes ei ela asjaomase liikmesriigi territooriumil, kehtiv tingimus, et nad on selles liikmesriigis vähemalt viis aastat katkematult töötanud või kutsetegevusega tegelejad töötaja lapsed — Kaudne diskrimineerimine — Õigustatus — Kõrgharidusdiplomi omandanud elanike osakaalu suurendamise eesmärk — Sobivus — Proportsionaalsus)	4
2017/C 046/05	Kohtuasi C-256/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije eelotsusetaotlus – Sloveenia) – Drago Nemec <i>versus</i> Sloveenia Vabariik (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2000/35/EÜ — Võitlemine hilenud maksimisega — Euroopa Kohtu pädevus — Enne Sloveenia Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemist sõlmitud tehing — Kohaldamisala — Mõiste „äritehing“ — Mõiste „ettevõtja“ — Viivise maksimumsumma)	4
2017/C 046/06	Kohtuasi C-378/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus (Commissione Tributaria Regionale di Roma eelotsusetaotlus – Itaalia) – Mercedes Benz Italia SpA <i>versus</i> Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 17 lõike 5 kolmanda taande punkt d — Kohaldamisala — Kõikide maksukohustustlase kasutatud kaupade ja saadud teenuste soetamiselt tasutud käibemaksu suhtes mahaarvatava osa kohaldamine — Kõrvaltehingud — Käibe aluseks võtmine)	5
2017/C 046/07	Liidetud kohtuasjad C-401/15–C-403/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Cour administrative'i eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) <i>versus</i> Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — Töötajate õigused — Võrdne kohtlemine — Sotsiaalsed soodustused — Rahaline abi kõrgkooliõpinguteks — Põlvnemise tingimus — Mõiste „laps“ — Abikaasa või registreeritud elukaaslase laps — Lapse ülalpidamises osalemine)	6
2017/C 046/08	Kohtuasi C-558/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Tribunal da Relação do Porto eelotsusetaotlus – Portugal) – Alberto José Vieira de Azevedo jt <i>versus</i> CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel (Eelotsusetaotlus — Mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustus ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse kontrollimine — Direktiiv 2000/26/EÜ — Artikli 4 lõige 5 — Kindlustusandja — Nõuete lahendamise eest vastutav esindaja — Piisavad volitused esindamiseks — Kohtusse kaebamine)	7
2017/C 046/09	Kohtuasi C-577/15 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus – SV Capital OÜ <i>versus</i> Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Taotlus algatada uurimine Eesti ja Soome järelevalveasutuste suhtes — Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) otsus — Euroopa järelevalveasutuste apellatsiooninõukogu otsus — Määrus (EL) nr 1093/2010 — Artiklid 17 ja 60 — Apellatsiooninõukogu — Hagi esitamise tähtaeg — Vabandav eksimus)	7
2017/C 046/10	Kohtuasi C-644/15 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 15. septembri 2016. aasta otsus – Ungari <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Määrus (EÜ) nr 1234/2007 — Põllumajandusturgude ühine korraldus — Puu- ja kõögiviljasektor — Artikkel 103e — Puu- ja kõögiviljasektori tootjaorganisatsioonidele antud finantsabi — Määrus (EÜ) nr 1580/2007 — Artikkel 97 — Komisjoni otsus, mis puudutab Ungari poolt oma tootjaorganisatsioonidele antud riikliku finantsabi hüvitamist liidu poolt)	8

2017/C 046/11	Kohtuasi C-667/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Hof van beroep te Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht <i>versus</i> Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausad kaubandustavad — Ebaaus kaubandustava — Müügiedenduse püramiidskeem — Uute süsteemiosaliste makstavad tasud ja olemasolevate süsteemiosaliste saadav kompensatsioon — Kaudne rahaline seos)	8
2017/C 046/12	Kohtuasi C-700/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije'i eelotsusetaotlus – Sloveenia) – LEK Farmaceutvska Družba d.d. <i>versus</i> Sloveenia Vabariik (Eelotsusetaotlus — Kombineeritud nomenklatuur — Kaupade klassifitseerimine — Tariifirubriiki 2106 kuuluv toidulisand — Toimeaine peamise koostisosana — Võimalik klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuri gruppi 30 — Toodete ravimitena esitlemine ja turustamine)	9
2017/C 046/13	Kohtuasi C-412/16 P: Ice Mountain Ibiza, S.L-i 27. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-5/15: Ice Mountain Ibiza <i>versus</i> EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Kohtuasi C-413/16 P: Ice Mountain Ibiza, S.L-i 27. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-6/15: Ice Mountain Ibiza <i>versus</i> EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Kohtuasi C-554/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) (Austria) 31. oktoobril 2016 – EP Agrarhandel GmbH <i>versus</i> Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Kohtuasi C-562/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 7. novembril 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter <i>versus</i> TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Kohtuasi C-585/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 18. novembril 2016 – Serin Alheto <i>versus</i> Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	14
2017/C 046/18	Kohtuasi C-621/16 P: Euroopa Komisjoni 25. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) otsuse peale liidetud kohtuasjades T-353/14 ja T-17/15: Itaalia <i>versus</i> komisjon	16
2017/C 046/19	Kohtuasi C-633/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sø- og Handelsretten (Taani) 7. detsembril 2016 – Ernst & Young P/S <i>versus</i> Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Kohtuasi C-636/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Hispaania) 9. detsembril 2016 – Wilber López Pastuzano <i>versus</i> Delegación del Gobierno Central en Navarra	18

Üldkohus

2017/C 046/21	Kohtuasi T-713/14: Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – IPSO <i>versus</i> EKP (EKP — EKP personal — Renditöötajad — Sama renditöötaja teenuse maksimaalse kestuse piirang — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Otsene ja isiklik puutumus — Põhjendatud huvi — Hagi esitamise tähtaeg — Vastuvõetavus — Hagejast ametiühinguorganisatsiooni teavitamata ja nõustamata jätmine — Lepinguväline vastutus)	19
2017/C 046/22	Kohtuasi T-833/16: 28. novembril 2016 esitatud hagi – Karp <i>versus</i> parlament	19

2017/C 046/23	Kohtuasi T-858/16: 6. detsembril 2016 esitatud hagi – Dow Corning ja Dow Corning Europe versus komisjon	20
2017/C 046/24	Kohtuasi T-867/16: 5. detsembril 2016 esitatud hagi – Nomacorc versus komisjon	21
2017/C 046/25	Kohtuasi T-874/16: 9. detsembril 2016 esitatud hagi – RA versus Kontrollikoda	22
2017/C 046/26	Kohtuasi T-875/16: 12. detsembril 2016 esitatud hagi – Falcon Technologies International versus komisjon	23
2017/C 046/27	Kohtuasi T-881/16: 14. detsembril 2016 esitatud hagi – HJ versus EMA	24
2017/C 046/28	Kohtuasi T-882/16: 15. detsembril 2016 esitatud hagi – Sipral World versus EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Kohtuasi T-893/16: 19. detsembril 2016 esitatud hagi – Xiaomi versus EUIPO – Apple (MI PAD) . . .	26
2017/C 046/30	Kohtuasi T-894/16: 19. detsembril 2016 esitatud hagi – Air France versus komisjon	26
2017/C 046/31	Kohtuasi T-895/16: 13. detsembril 2016 esitatud hagi – Toontrack Music AB versus EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)	27
2017/C 046/32	Kohtuasi T-908/16: 20. detsembril 2016 esitatud hagi – Starbucks (HK) versus EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Kohtuasi T-916/16: 28. detsembril 2016 esitatud hagi – Winkler versus komisjon	28

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 046/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 38, 6.2.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 30, 30.1.2017

ELT C 22, 23.1.2017

ELT C 14, 16.1.2017

ELT C 6, 9.1.2017

ELT C 475, 19.12.2016

ELT C 462, 12.12.2016

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 29. septembri 2016. aasta otsus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – Essent Belgium NV versus Vlaams Gewest, Inter-Energa jt

(Kohtuasi C-492/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Piirkondlikud õigusaktid, mis kehtestavad taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri tasuta jaotamise kohustuse asjakohases piirkonnas asuvas jaotusvõrgus — Taastuvenergia päritolust sõltuv erinev kohtlemine — EÜ artiklid 28 ja 30 — Kaupade vaba liikumine — Direktiiv 2001/77/EÜ — Artiklid 3 ja 4 — Taastuvenergia tootmise siseriiklikud toetusmehhanismid — Direktiiv 2003/54/EÜ — Artiklid 3 ja 20 — Direktiiv 96/92/EÜ — Artiklid 3 ja 16 — Elektrienergia siseturg — Juurdepääs jaotusvõrkudele mittediskrimineerivatel tariifitingimustel — Avaliku teenindamise kohustus — Proportsionaalsuse puudumine)

(2017/C 046/02)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Essent Belgium NV

Kostjad: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

menetluses osalesid: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBAEse

Resolutsioon

EÜ artikleid 28 ja 30, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/54/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ, artikli 3 lõikeid 2 ja 8 ning artikli 20 lõiget 1, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/92/EÜ elektri siseturu ühiseeskirjade kohta artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ja artiklit 16 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/77/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul artikleid 3 ja 4 tuleb koostoimes tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusaktid nagu 4. aprilli 2003. aasta besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (Flandria valitsuse määrus Flandria valitsuse 28. septembri 2001. aasta määruse muutmise kohta) ja 5. märtsi 2004. aasta besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (Flandria valitsuse määrus taastuvatest energiaallikatest pärit elektri tootmise soodustamise kohta), mis

kehtestavad rohelise elektri tasuta jaotamise kohustuse asjakohases piirkonnas asuvas jaotusvõrgus, limiteerides sellest kavast kasusaamise esimese määruise puhul ainult vahetult nendesse jaotusvõrkudesse tootmisüksuste poolt suunatud rohelise elektriga ja teise määruise puhul ainult rohelise elektriga, mida sellised tootmisüksused suunavad vahetult jaotusvõrkudesse selles liikmesriigis, milles need piirkonnad asuvad.

⁽¹⁾ ELT C 34, 2.2.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Connexion Taxi Services BV versus Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV ja Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Kohtuasi C-171/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teenuste hanked — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 45 lõige 2 — Taotleja või pakkuja isiklik olukord — Fakultatiivsed hankemenetlusest kõrvaldamise alused — Raske eksimus ametialaste käitumisreeglite vastu — Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette iga üksikjuhtumi analüüsi proportsionaalsuse põhimõtte alusel — Hankijate otsused — Direktiiv 89/665/EMÜ — Kohtulik kontroll)

(2017/C 046/03)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Connexion Taxi Services BV

Vastustajad: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV ja Zorgvervoercentrale Nederland BV

Resolutsioon

1. Liidu õigusega ja eeskätt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihanketähtsuste, asjade riigihanketähtsuste ja teenuste riigihanketähtsuste sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikli 45 lõikega 2 ei ole vastuolus sellised riigisisesed õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis kohustavad hankijat proportsionaalsuse põhimõtte alusel hindama, kas taotleja, kes on raskelt eksinud ametialaste käitumisreeglite vastu, tuleb hankemenetlusest tegelikult kõrvaldada.
2. Direktiivi 2004/18 sätteid, eeskätt direktiivi artiklit 2 ja VII A lisa punkti 17 tuleb võrdse kohtlemise põhimõtet ja sellest tulenevat läbipaistvuse kohustust arvestades tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui hankija otsustab tunnistada edukaks sellise pakkuja pakkumuse, kes on raskelt eksinud ametialaste käitumisreeglite vastu, põhjendusel, et selle pakkuja kõrvaldamine hankemenetlusest oleks vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega, samas kui asjaomase hanke hanketeate tingimuste kohaselt tuleb pakkuja, kes on raskelt eksinud ametialaste käitumisreeglite vastu, tingimata hankemenetlusest kõrvaldada, kaalumata seda, kas selline sanktsioon on proportsionaalne või mitte.

⁽¹⁾ ELT C 213, 29.6.2015.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus (Tribunal administratif
eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa
Verruga, André Angelo Linares Verruga versus Ministre de l'Enseignement supérieur et de la
Recherche**

(Kohtuasi C-238/15) ⁽¹⁾

*(Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — Võrdne kohtlemine — Sotsiaalsed soodustused — Määrus
(EL) nr 492/2011 — Artikli 7 lõige 2 — Rahaline abi kõrgharidusõpinguteks — Nende üliõpilaste suhtes,
kes ei ela asjaomase liikmesriigi territooriumil, kehtiv tingimus, et nad on selles liikmesriigis vähemalt viis
aastat katkematult töötanud või kutsetegevusega tegelenud töötaja lapsed — Kaudne
diskrimineerimine — Õigustatus — Kõrgharidusdiplomi omandanud elanike osakaalu suurendamise
eesmärk — Sobivus — Proportsionaalsus)*

(2017/C 046/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Vastustaja: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu nendega on tegemist põhikohtuasjas, mille kohaselt antakse üliõpilasele, kes ei ela selles liikmesriigis, kõrgharidusõpinguteks rahalist abi tingimusel, et vähemalt üks tema vanematest on töötanud rahalise abi taotlemise ajaks selles liikmesriigis vähemalt viieaastase katkematu ajavahemiku vältel – samas ei ole sellist tingimust ette nähtud liikmesriigi territooriumil elavatele üliõpilastele –, eesmärgiga soodustada kõrgharidusdiplomi omandanud elanike osakaalu suurendamist.

⁽¹⁾ ELT C 254, 3.8.2015.

**Euroopa Kohtu (viies koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije
eelotsusetaotlus – Sloveenia) – Drago Nemec versus Sloveenia Vabariik**

(Kohtuasi C-256/15) ⁽¹⁾

*(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2000/35/EÜ — Võitlemine hilinenud maksmisega — Euroopa Kohtu
pädevus — Enne Sloveenia Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemist sõlmitud tehing — Kohaldamisala —
Mõiste „äritehing“ — Mõiste „ettevõtja“ — Viivise maksimumsumma)*

(2017/C 046/05)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Drago Nemeč

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/35/EÜ hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul artikli 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et füüsilist isikut, kellel on iseseisva käsitöölise tegevusluba, tuleb käsitleda „ettevõtjana“ selle sätte tähenduses ja tehingut, mille ta sõlmib, „äritehinguna“ selle sama sätte tähenduses olukorras, kus tehing ei ole küll seotud loa esemeks oleva tegevusalaga, kuid on sõlmitud struktureeritud ja püsiva iseseisva majandus- või kutsetegevuse raames; viimase peab välja selgitama eelotsusetaotluse esitanud kohus põhikohtuasja kõiki asjaolusid arvesse võttes.
2. Direktiivi 2000/35 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu Obligacijski zakoniki (võlaõiguseadustik) artikkel 376, mis näeb ette, et viivise arvestamine lõpetatakse, kui kogunenud ja tasumata viivise summa saab võrdseks põhisummaga.

⁽¹⁾ ELT C 302, 14.9.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus (Commissione Tributaria Regionale di Roma eelotsusetaotlus – Itaalia) – Mercedes Benz Italia SpA versus Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Kohtuasi C-378/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 17 lõike 5 kolmanda taande punkt d — Kohaldamisala — Kõikide maksukohustuslase kasutatud kaupade ja saadud teenuste soetamiselt tasutud käibemaksu suhtes mahaarvatava osa kohaldamine — Kõrvaltehingud — Käibe aluseks võtmine)

(2017/C 046/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Mercedes Benz Italia SpA

Vastustaja: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 17 lõike 5 kolmanda lõigu punkti d ja artiklit 19 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid ja praktika, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis panevad maksukohustuslasele kohustuse:

- kohaldada kõikide soetatud kaupade ja saadud teenuste suhtes käibel põhinevat osalist mahaarvamist, nägemata ette arvutusmeetodit, mis põhineks iga soetatud kauba ja saadud teenuse tegelikul laadil ja otstarbel ning kajastaks objektiivselt seoses kummagi tegevusega – nii maksustatava kui ka maksuvaba tegevusega – tehtud kulutuste tegelikku osakaalu, ja

- määrata „kõrvaltehingud“ kindlaks oma käibe koosseisust lähtudes, kui selle hinnangu andmisel võetakse ühtlasi arvesse ka nende tehingute suhet maksukohustuslase maksustatavate tehingutega ja olenevalt olukorrast seda, milleks on kasutatud nende tehingutega seotud kaupu ja teenuseid, millelt tasutakse käibemaksu.

⁽¹⁾ ELT C 337, 12.10.2015.

Euroopa Kohtu (teine koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Cour administrative'i eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) versus Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Liidetud kohtuasjad C-401/15–C-403/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — Töötajate õigused — Võrdne kohtlemine — Sotsiaalsed soodustused — Rahaline abi kõrgkooliõpinguteks — Põlvnemise tingimus — Mõiste „laps“ — Abikaasa või registreeritud elukaaslase laps — Lapse ülalpidamises osalemine)

(2017/C 046/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Kostja: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et piirialatöötaja lapseks, kes võib kaudselt saada viimati nimetatud sättes mainitud sotsiaalseid soodustusi nagu õppetoetus, mida liikmesriik annab selles liikmesriigis töötavatele või varem töötanud töötajate lastele, tuleb pidada mitte üksnes last, kes sellest töötajast põlvneb, vaid ka töötaja abikaasa või registreeritud elukaaslase last, kui töötaja peab seda last ülal. Viimasena nimetatud nõue tuleneb faktilisest olukorrast, mille hindamine on ametiasutuse ja vajaduse korral liikmesriigi kohtute ülesanne, ilma et nad peaksid kindlaks tegema ülalpidamises osalemise põhjused või arvutama välja selle täpse ulatuse.

⁽¹⁾ ELT C 302, 14.9.2015.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Tribunal da Relação do Porto eelotsusetaotlus – Portugal) – Alberto José Vieira de Azevedo jt versus CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Kohtuasi C-558/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustus ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse kontrollimine — Direktiiv 2000/26/EÜ — Artikli 4 lõige 5 — Kindlustusandja — Nõuete lahendamise eest vastutav esindaja — Piisavad volitused esindamiseks — Kohtusse kaebamine)

(2017/C 046/08)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação do Porto

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Kostjad: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

menetluses osales: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. mai 2000. aasta direktiivi 2000/26/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise ning nõukogu direktiivide 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ muutmise kohta (neljas liikluskindlustuse direktiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiviga 2005/14/EÜ) artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et see ei pane liikmesriikidele kohustust näha ette, et kõnealuse artikli järgi nõuete lahendamiseks määratud vastutava esindaja võiks kaevata tema esindatava kindlustusandja asemel selle liikmesriigi kohtusse, kellele on esitatud kahju hüvitamise hagi, mille on esitanud direktiivi 2000/26 (muudetud direktiiviga 2005/14) artikli 1 kohaldamisalasse kuuluv kahju kannatanud isik.

⁽¹⁾ ELT C 16, 18.1.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. detsembri 2016. aasta otsus – SV Capital OÜ versus Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-577/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Taotlus algatada uurimine Eesti ja Soome järelevalveasutuste suhtes — Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) otsus — Euroopa järelevalveasutuste apellatsiooninõukogu otsus — Määrus (EL) nr 1093/2010 — Artiklid 17 ja 60 — Apellatsiooninõukogu — Hagi esitamise tähtaeg — Vabandatav eksimus)

(2017/C 046/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: SV Capital OÜ (esindaja: vandeadvokaat M. Greinoman)

Teised menetlusosalised: Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) (esindajad: J. Overett Somnier ja Z. Giotaki, keda abistas advokaat F. Tuytschaever), Euroopa Komisjon, (esindajad: W. Mölls ja K.-P. Wojcik)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta SV Capital OÜ kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 16, 18.1.2016.

**Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 15. septembri 2016. aasta otsus – Ungari versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-644/15 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — Määrus (EÜ) nr 1234/2007 — Põllumajandusturgude ühine korraldus — Puu- ja köögiviljasektor — Artikkel 103e — Puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonidele antud finantsabi — Määrus (EÜ) nr 1580/2007 — Artikkel 97 — Komisjoni otsus, mis puudutab Ungari poolt oma tootjaorganisatsioonidele antud riikliku finantsabi hüvitamist liidu poolt)

(2017/C 046/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Apellant: Ungari (esindajad: M. Z. Fehér ja E. E. Sebestyén)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Lewis ja B. Béres)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Mõista kohtukulud välja Ungarilt.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Hof van beroep te Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht versus Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Kohtuasi C-667/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausad kaubandustavad — Ebaaus kaubandustava — Müügiarenduse püramiidskeem — Uute süsteemiosaliste makstavad tasud ja olemasolevate süsteemiosaliste saadav kompensatsioon — Kaudne rahaline seos)

(2017/C 046/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Kostjad: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 („ebaausate kaubandustavade direktiiv“), I lisa punkti 14 tuleb tõlgendada nii, et see säte lubab kvalifitseerida kaubandustava „müügiedenduse püramiidskeemiks“ ka siis, kui uute süsteemiosaliste makstavate tasude ja olemasolevate süsteemiosaliste saadava kompensatsiooni vahel on üksnes kaudne seos.

⁽¹⁾ ELT C 106, 21.3.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 15. detsembri 2016. aasta otsus (Vrhovno sodišče Republike Slovenije'i eelotsusetaotlus – Sloveenia) – LEK Farmaceutvska Družba d.d. versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-700/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kombineeritud nomenklatuur — Kaupade klassifitseerimine — Tariifirubriiki 2106 kuuluv toidulisand — Toimeaine peamise koostisosana — Võimalik klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuri gruppi 30 — Toodete ravimitena esitlemine ja turustamine)

(2017/C 046/12)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Apellant: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Resolutsioon

1. Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisa, mida on muudetud komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrusega (EMÜ) nr 1006/2011, sisalduva kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 3004 tuleb tõlgendada nii, et sellesse rubriiki ei tule automaatselt klassifitseerida tooteid, mis on hõlmatud mõistega „ravim“ nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimestervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiviga 2011/62/EÜ, tähenduses.
2. Määruse nr 2658/87 I lisa, mida on muudetud määrusega nr 1006/2011, sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et sellised tooted nagu on kõne all põhikohtuasjas – mis avaldavad üldiselt tervisele kasulikku mõju ja mille peamine koostisosa on toimeaine, mis sisaldub toidulisandites, mis klassifitseeritakse kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 2106, kuigi tootja esitleb neid tooteid ravimitena ning neid turustatakse ravimitena – kuuluvad sellesse rubriiki.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

Ice Mountain Ibiza, S.L-i 27. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-5/15: Ice Mountain Ibiza versus EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Kohtuasi C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Ice Mountain Ibiza, S.L. (esindajad: advokaadid J. L. Gracia Albero ja F. Miazetto)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. mai 2016. aasta otsus kohtuasjas T-5/15: Ice Mountain Ibiza S.L. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (EU:T:2016:311) täies ulatuses;
- rahuldada täielikult nõuded, mis apellant esitas Üldkohtule;
- mõista kohtukulud, sealhulgas kulud, mis tekkisid esimese apellatsioonikoja menetluses ja tekivad Euroopa Liidu Üldkohtu menetluses, välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses viidatakse määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b ebaõigele kohaldamisele ning esitatakse täpsemalt järgmised väited ja argumendid:

1. Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuses ekslikult elemendi „OCEAN“ eristusvõime.

Üldkohus moonutas kohtuasjas esitatud tõendeid ja hindas neid ebaloogiliselt.

Peale selle ei kohaldanud Üldkohus kõnealusel valdkonnas asjakohast kohtupraktikat, see tähendab Euroopa Liidu Kohtu praktikat, mis tuleneb otsustest kohtuasjas C-479/12⁽²⁾ (Üldkohus hindas esitatud tõendeid üleliia rangelt, kui arvestada tõendamiseseme keerukust) ja kohtuasjas C-24/05 P⁽³⁾ (Üldkohus jättis arvesse võtmata asjakohasel tarbijal tekkiva mulje).

2. Üldkohus hindas vaidlustatud kohtuotsuses ebaõigesti erinevate elementide domineerivat laadi.

Asjaolusid on moonutatud. Ebajärjekindlad on argumendid, mida kohtuotsuses kasutati sõnaliste elementide domineeriva laadi põhjendamisel.

Kohaldamata on jäetud Euroopa Liidu Kohtu praktika, mis tuleneb otsustest kohtuasjades C-251/95⁽⁴⁾ ja C-342/97⁽⁵⁾ (Üldkohus kasutas täiesti moonutatud asjakohast tarbijat).

Vääralt on kohaldatud Euroopa Liidu Üldkohtu praktikat, mis tuleneb otsusest kohtuasjas T-134/06⁽⁶⁾ (mõistele „domineeriv element“ antud määratluse ebajärjekindel kohaldamine).

Kohaldamata on jäetud Euroopa Liidu Üldkohtu praktika, mis tuleneb otsusest liidetud kohtuasjades T-83/11 ja T-84/11⁽⁷⁾. Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsuses arvesse võtmata kohtupraktika, mis käsitleb juhtumeid, kus konkreetne turg on küllastunud.

3. Üldkohus hindas vaidlustatud kohtuotsuses ebaõigesti kaubamärkide sarnasust, kuivõrd ta jättis hinnangu andmisel asjakohase faktid arvesse võtmata.

Kohaldamata on jäetud Euroopa Liidu Kohtu praktika, mis tuleneb otsusest kohtuasjas C-251/95 koostoimes Euroopa Liidu Kohtu otsustega kohtuasjades C-361/04 P⁽⁸⁾ ja C-342/97⁽⁹⁾.

4. Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses ekslikult, et esineb segiajamise tõenäosus.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75.

⁽³⁾ EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592.

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323.

Ice Mountain Ibiza, S.L-i 27. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-6/15: Ice Mountain Ibiza versus EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Kohtuasi C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Ice Mountain Ibiza, S.L. (esindajad: advokaadid J. L. Gracia Albero ja F. Miazetto)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. mai 2016. aasta otsus kohtuasjas T-6/15: Ice Mountain Ibiza S.L. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (EU:T:2016:310) täies ulatuses;
- rahuldada täielikult nõuded, mis apellant esitas Üldkohtule;
- mõista kohtukulud, sealhulgas kulud, mis tekkisid esimese apellatsioonikoja menetluses ja tekivad Euroopa Liidu Üldkohtu menetluses, välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses viidatakse määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b ebaõigele kohaldamisele ning esitatakse täpsemalt järgmised väited ja argumendid:

1. Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuses ekslikult elemendi „OCEAN“ eristusvõime.

Üldkohus moonutas kohtuasjas esitatud tõendeid ja hindas neid ebaloogiliselt.

Peale selle ei kohaldanud Üldkohus kõnealusel valdkonnas asjakohast kohtupraktikat, see tähendab Euroopa Liidu Kohtu praktikat, mis tuleneb otsustest kohtuasjas C-479/12⁽²⁾ (Üldkohus hindas esitatud tõendeid üleliia rangelt, kui arvestada tõendamiseseme keerukust) ja kohtuasjas C-24/05 P⁽³⁾ (Üldkohus jättis arvesse võtmata asjakohasel tarbijal tekkiva mulje).

2. Üldkohus hindas vaidlustatud kohtuotsuses ebaõigesti erinevate elementide domineerivat laadi.

Asjaolusid on moonutatud. Ebajärjekindlad on argumendid, mida kohtuotsuses kasutati sõnaliste elementide domineeriva laadi põhjendamisel.

Kohaldamata on jäetud Euroopa Liidu Kohtu praktika, mis tuleneb otsustest kohtuasjades C-251/95⁽⁴⁾ ja C-342/97⁽⁵⁾ (Üldkohus kasutas täiesti moonutatud asjakohast tarbijat).

Vääralt on kohaldatud Euroopa Liidu Üldkohtu praktikat, mis tuleneb otsusest kohtuasjas T-134/06⁽⁶⁾ (mõistele „domineeriv element“ antud määratluse ebajärjekindel kohaldamine).

Kohaldamata on jäetud Euroopa Liidu Üldkohtu praktika, mis tuleneb otsusest liidetud kohtuasjades T-83/11 ja T-84/11⁽⁷⁾. Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsuses arvesse võtmata kohtupraktika, mis käsitleb juhtumeid, kus konkreetne turg on küllastunud.

3. Üldkohus hindas vaidlustatud kohtuotsuses ebaõigesti kaubamärkide sarnasust, kuivõrd ta jättis hinnangu andmisel asjakohase faktid arvesse võtmata.

Kohaldamata on jäetud Euroopa Liidu Kohtu praktika, mis tuleneb otsusest kohtuasjas C-251/95 koostoimes Euroopa Liidu Kohtu otsustega kohtuasjades C-361/04 P⁽⁸⁾ ja C-342/97⁽⁹⁾.

4. Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses ekslikult, et esineb segiajamise tõenäosus.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75.

⁽³⁾ EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592.

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) (Austria) 31. oktoobril 2016 – EP Agrarhandel GmbH versus Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Kohtuasi C-554/16)

(2017/C 046/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: EP Agrarhandel GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsuse 2001/672/EÜ, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägipiirkondades karjatavate veiste liikumise suhtes⁽¹⁾ (edaspidi „komisjoni otsus“), mida on muudetud komisjoni 25. mai 2010. aasta otsusega 2010/300/EL⁽²⁾, artikli 2 lõikega 4 on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft'i (liidu põllu- ja metsamajandus-, keskkonna- ja veemajandusminister) määruse veiste identifitseerimise ja registreerimise kohta (Rinderkennzeichnungs-Verordnung 2008; BGBl II, nr 201/2008) § 6 lõige 6, mille kohaselt on kõikidest nimetatud sättega hõlmatud tähtaegadest – seega ka suveperioodil veiste karjamaale viimisest teatamise tähtaegadest – kinnipidamise hindamisel määrava tähtsusega asjaomase teatise saabumise kuupäev?

2. Kuidas mõjutab nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003⁽³⁾, artikli 117 teine lõik selliste veiste toetuskõlblikkust, kelle puhul teatati suveperioodil karjamaale viimisest komisjoni otsuse artikli 2 lõike 4 tähenduses hilinenult?
3. Kas juhul, kui suveperioodil karjamaale viimisest hilinenud teatamine vastavalt määruse nr 73/2009 artikli 117 teisele lõikele ei too kaasa toetuskõlblikkuse minetamist, tuleb hilinenud teatamise tõttu määrata karistusi?

⁽¹⁾ EÜT L 235, lk 23; ELT eriväljaanne 3/33, lk 341.

⁽²⁾ ELT L 127, lk 19.

⁽³⁾ ELT L 30, lk 16; ELT eriväljaanne 3/40, lk 269.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 7. novembril 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-562/16)

(2017/C 046/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas teisele lennule ümberbroneerimine kujutab endast määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 4 lõikega 3 hõlmatud olukorda?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas viidatud sätet saab kohaldada ka ümberbroneerimisele, mida ei teinud lennuettevõtja, vaid reisikorraldaja?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 18. novembril 2016 –
Serin Alheto versus Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Kohtuasi C-585/16)

(2017/C 046/17)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Serin Alheto

Vastustaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/95 ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 1 punktist a koosmõjus direktiivi 2013/32 ⁽²⁾ artikli 10 lõikega 2 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 78 lõike 2 punktiga a tuleneb, et
 - A) selle kohaselt on lubatud, et rahvusvahelise kaitse taotlust, mille on esitanud ÜRO Palestiina pagulaste abiorganisatsiooni Lähis-Idas (UNRWA) juures registreeritud ning enne taotluse esitamist selle tegevuspiirkonnas (Gaza tsoonis) elanud Palestiina päritolu kodakondsuseta isik, hinnatakse taotlusena Genfi 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni artikli 1 punkti A alusel, selle asemel et hinnata seda rahvusvahelise kaitse taotlusena sama konventsiooni artikli 1 punkti D teise lause alusel, tingimusel, et vastutus taotluse läbivaatamise eest võeti muudel alustel kui kaastundest lähtuvalt või humanitaarsetel kaalutlustel, ning taotluse hindamine on kindlaks määratud direktiiviga 2011/95?
 - B) selle kohaselt on lubatud, et sellist taotlust ei hinnata direktiivi 2011/95 artikli 12 lõike 1 punktis a sätestatud nõudeid arvestades ning sellele vastavalt ei kohaldata kõnealuse sätte sellist tõlgendust, mille on sellele andnud Euroopa Kohus?
2. Kas direktiivi 2011/95 artikli 12 lõike 1 punkti a koosmõjus selle direktiivi artikliga 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu põhikohtuasjas kõne all oleva varjupaiga- ja pagulaste seaduse (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite) artikli 12 lõike 1 punkt 4, mille kehtivas redaktsioonis ei ole sõnaselgelt sätestatud Palestiina pagulaste *ipso facto* õigust saada kaitset ega tingimust, mille kohaselt peab abi olema mingil põhjusel lakanud, ning nii, et direktiivi 2011/95 artikli 12 lõike 1 punkt a on piisavalt täpne ja tingimusteta ning seetõttu on sellel vahetu õigusmõju, mistõttu on see kohaldatav ka ilma sellela, et rahvusvahelist kaitset taotlev isik oleks sõnaselgelt sellele tuginenud, kui taotlust tuleb hinnata Genfi pagulasseisundi konventsiooni artikli 1 punkti D teise lause alusel?
3. Kas direktiivi 2013/32 artikli 46 lõikest 3 koosmõjus direktiivi 2011/95 artikli 12 lõike 1 punktiga a tuleneb, et see lubab kohtus toimivas apellatsioonimenetluses, milles on esitatud kaebus direktiivi 2013/32 artikli 10 lõike 2 alusel tehtud otsuse peale, millega keeldutakse rahvusvahelise kaitse andmisest, ning arvestades põhikohtuasja asjaolusid, et esimese astme kohus käsitleb rahvusvahelise kaitse taotlust Genfi pagulasseisundi konventsiooni artikli 1 punkti D teise lause alusel esitatud taotlusena ja hindab seda vastavalt direktiivi 2011/95 artikli 12 lõike 1 punktile a, kui UNRWA juures pagulaseks registreeritud ja enne taotluse esitamist selle tegevuspiirkonnas (Gaza tsoonis) elanud Palestiina päritolu kodakondsuseta isik on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse ning otsuses, millega keelduti rahvusvahelise kaitse andmisest, ei võetud selle taotluse hindamisel nimetatud sätteid arvesse?

4. Kas direktiivi 2013/32 artikli 46 lõikest 3 tuleneb osas, mis puudutab õigust tõhusale õiguskaitsevahendile seoses nõudega näha ette „nii faktiliste kui ka õiguslike asjaolude [...] täielik ja *ex nunc* läbivaatamine“, mida on tõlgendatud koosmõjus selle direktiivi artiklitega 33 ja 34 ning artikli 35 teise lõiguga ja direktiivi 2011/95 artikli 21 lõikega 1 ning koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 18, 19 ja 47, et need lubavad kohtus toimivas apellatsioonimenetluses, milles on esitatud kaebus direktiivi 2013/32 artikli 10 lõike 2 alusel tehtud otsuse peale, millega keeldutakse rahvusvahelise kaitse andmisest,
- A) et esimese astme kohus otsustab esmakordselt rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetavuse üle ja selle üle, kas kodakondsuseta isik tuleb tagasi saata riiki, kus ta elas enne rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist, pärast seda, kui ta on menetlevale ametiasutusele teinud kohustuseks esitada selleks vajalikud tõendid ja andnud isikule võimaluse esitada seisukoht taotluse vastuvõetavuse kohta, või
- B) et esimese astme kohus tühistab otsuse menetlusnormi olulise rikkumise tõttu ning kohustab menetlevat ametiasutust tegema seaduse tõlgendamist ja kohaldamist puudutavaid juhiseid järgides uue otsuse rahvusvahelise kaitse taotluse kohta, kusjuures viimane korraldab vastuvõetavuse hindamise raames ka vestluse, mis on ette nähtud direktiivi 2013/32 artiklis 34, ning teeb otsuse küsimuse kohta, kas on võimalik saata kodakondsuseta isiku tagasi riiki, kus ta elas enne rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist, või
- C) et esimese astme kohus hindab julgeolekut riigis, milles isik elas kohtuistungil ajal või juhul, kui toimusid olukorra olulised muudatused, millest tuleb otsuses isiku kasuks lähtuda, milles isik elas kohtuotsuse tegemise ajal?
5. Kas ÜRO Palestiina pagulaste abiorganisatsiooni Lähis-Idas (UNRWA) antud abi on piisav kaitse direktiivi 2013/32 artikli 35 esimese lõigu punkti b tähenduses abiorganisatsiooni tegevuspiirkonna riigis, kui see riik kohaldab isikute suhtes, keda abiorganisatsioon toetab, tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsiooni tähenduses?
6. Kas direktiivi 2013/32 artikli 46 lõikest 3 koosmõjus põhiõiguste harta artikliga 47 tuleneb, et õigus tõhusale õiguskaitsevahendile seoses sättega, mille kohaselt „näha ette [...] vajaduse korral direktiivi 2011/95 kohaste rahvusvahelise kaitse vajaduste [...] läbivaatamine“, kohustab esimese astme kohut apellatsioonimenetluse raames, milles on esitatud kaebus otsuse kohta, millega vaadati sisuliselt läbi rahvusvahelise kaitse taotlus ja keelduti rahvusvahelise kaitse andmisest, tegema kohtuotsuse,
- A) mis omandab seadusjõu lisaks keeldumise õiguspärasuse küsimusele ka seoses taotleja rahvusvahelise kaitse vajaduse küsimusega vastavalt direktiivile 2011/95, ja nimelt ka juhul, kui asjaomase liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt saab rahvusvahelise kaitse anda ainult haldusastutuse otsusega;
- B) selle kohta, kas on vajalik anda rahvusvaheline kaitse sel teel, et asjakohaselt vaadatakse läbi rahvusvahelise kaitse taotlus, vaatamata sellele, et menetlev ametiasutus rikkus taotluse läbivaatamisel menetlusnorme?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

Euroopa Komisjoni 25. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) otsuse peale liidetud kohtuasjades T-353/14 ja T-17/15: Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Pignataro-Nolin ja G. Gattinara)

Teised menetlusosalised: Itaalia Vabariik, Leedu Vabariik

Apellandi nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi põhjendamatusesse tõttu rahuldamata selles osas, milles Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium seda võimaldab;
- mõista käesoleva menetluse ja esimese astme kohtumenetlusega seotud kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt;
- jätta Leedu Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks neli väidet: 1) õigusnormi rikkumine konkursside suhtes kohaldatavate „Üldsätete“ õigusliku laadi tõlgendamisel ja õigusnormi rikkumine Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) III lisa artikli 7 lõike 1 tõlgendamisel ja sellest tulenevad põhjendamisvead; 2) õigusnormi ja põhjendamiskohustuse rikkumine personalieeskirjade artikli 1d tõlgendamisel; 3) õigusnormi rikkumine personalieeskirjade artikli 28f tõlgendamisel (mis lisaks kõigele on vastuoluline) ja Üldkohtu poolt teostatava kohtuliku kontrolli kriteeriumide tõlgendamisel; 4) õigusnormi rikkumine määruse nr 1/58 (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385) artikli 2 tõlgendamisel.

1. Esimene väide jaguneb neljaks osaks. Esimeses osas leiab komisjon, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi avalike konkursside suhtes kohaldatavate „Üldsätete“ (ELT 2014, C 60 A/1) õigusliku laadi tõlgendamisel, kuna komisjoni arvates on nende sätetega kehtestatud uusi spetsiifilisi kohustusi seoses konkursimenetluse korraldamisega ja neid kohustusi ei ole vaidlustatud konkursiteadete muudetud. Esimese väite teises osas esitab komisjon seisukoha, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõike 1 tõlgendamisel, kui ta leidis, et EPSO-l ei ole õigust kehtestada üldisi ja abstraktseid norme keeltekasutuse korra kohta konkurssidel, mida ta korraldab. Komisjoni sõnul on EPSO-l see õigus olemas. Komisjon osutab sellega seoses ühtlasi põhjendamiskohustuse rikkumisele, kuna vaidlustatud kohtuotsuse punkti 57 lõpuosas märgib Üldkohus vastuoluliselt, et EPSO-l on siiski õigus hinnata konkreetsete institutsioonide vajadusi ja ka keelevaldkonna vajadusi eri konkursside korraldamisel. Esimese väite kolmandas osas leiab komisjon, et Üldkohus on ekslikult asunud seisukohale, et üldsätted on pelgalt toimingud, millega tehakse teatavaks teise keele valiku kriteeriumid EPSO korraldatud konkurssidel, arvestades, et üldsätetega on hoopis kehtestatud seda valikut põhjendavad, siduvat jõudu omavad kriteeriumid. Esimese väite neljandas osas märgib komisjon lõpetuseks, et Üldkohus on väärtalt tõlgendanud vaidlustatud konkursiteadete olemust ja sisu selles mõttes, nagu konkursiteaded oleksid keeltekasutuse korra seisukohalt uute ja spetsiifiliste kohustuste allikas, rikkudes seeläbi ühtlasi põhjendamiskohustust komisjoni poolt esitatud vastuvõetamatusesse väite tagasilükkamisel; komisjoni sõnul olid vaidlustatud konkursiteaded pelgalt toimingud, mille sisu üksnes kinnitab seda, mis on üldsätetes ette nähtud.

2. Teine väide jaguneb kaheks osaks. Esimeses osas osutab komisjon õigusnormi rikkumisele personalieeskirjade artikli 1d tõlgendamisel; nimetatud sätte kohaselt ei ole teise keele valiku piirang tingimata diskrimineeriv, vaid see võib olla põhjendatud sellise üldise eesmärgiga nagu teenistuse huvid personalipoliitika tingimustes. Teises osas väidab komisjon, et Üldkohus rikkus põhjendamiskohustust, kuna teise keele valiku piirangu põhjendust käsitledes on Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses piirdunud ainult konkursiteadete arvessevõtmisega, samas kui ta oleks pidanud arvesse võtma ka üldsätteid ja nende sisu.
3. Kolmas väide jaguneb kolmeks osaks. Esimeses osas leiab komisjon, et personalieeskirjade artiklit 28f väärtalt tõlgendamata ei oleks Üldkohus saanud järeldada, et keeleoskust puudutavad nõuded ei kuulu kandidaatide pädevuse hulka personalieeskirjade artikli 27 tähenduses. Teises osas väidab komisjon, et Üldkohus on valesti määratlenud omaenda kohtuliku kontrolli piire ja et see oleks pidanud piirduma ilmselge hindamisvea või meelevaldse kohtlemise hindamisega. Kolmandas osas esitab komisjon argumendi, mille kohaselt Üldkohus on ületanud oma pädevuse piire, kui ta andis sisulise hinnangu otsuse kohta mitte võtta lisaks kolmele konkursiteadetes näidatud keelele (inglise, prantsuse ja saksa) arvesse ka teisi keeli, mille tulemusena ta on haldusasutuse otsuse asendanud oma otsusega.
4. Neljandas väites osutab komisjon, et Üldkohus on määruse nr 1/58 artikli 2 tõlgendamisel rikkunud õigusnormi, kuna ta leidis, et EPSO ja kandidaatide teabevahetus kuulub selle sätte kohaldamisalasse, välistades mis tahes võimaluse piirata teise keele valikut. Komisjon on seevastu seisukohal, et sedalaadi piirangu seadmine tuleneb personalieeskirjade artikli 1d lõigetest 5 ja 6, mis kehtivad ka avalikul konkursil osalejate suhtes.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sø- og Handelsretten (Taani) 7. detsembril 2016 – Ernst & Young P/S versus Konkurrencerådet

(Kohtuasi C-633/16)

(2017/C 046/19)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sø- og Handelsretten

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ernst & Young P/S

Vastustaja: Konkurrencerådet

Eelotsuse küsimused

1. Milliseid kriteeriume peab kohaldama selle hindamisel, kas ettevõtja käitumisele või tegevusele kohaldatakse nõukogu määruse nr 139/2004⁽¹⁾ kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle artikli 7 lõikes 1 sätestatud keeldu (enneaegse elluviimise keeld), ja kas ellu viiv tegevus artikli 7 lõike 1 tähenduses eeldab, et nimetatud tegevus on osaliselt või tervikuna, faktiliselt või õiguslikult osa kontrolli tegelikust üleminekust või osalevate ettevõtjate järjepideva tegevuse ühendamisest, mis – eeldusel, et käibekünnised on ületatud – toob kaasa teavitamiskohustuse?
2. Kas käesolevas kohtuasjas käsitletav koostöölepingu lõpetamine, millest teatatakse eelotsusetaotluses kirjeldatud asjaoludel, kujutab endast elluviivat tegevust, millele kohaldatakse nõukogu määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 1 sätestatud keeldu, ja milliseid kriteeriume tuleks sellisel juhul otsuse langetamisel kohaldada?
3. Kas vastus teisele küsimusele sõltub sellest, kas koostöölepingu lõpetamine on turgu konkurentsioiguse aspektist tegelikult mõjutanud või mitte?

4. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, palutakse selgitust selle kohta, milliseid kriteeriume ja millist tõenäosuse taset tuleb konkreetse kohtuasja puhul kohaldada selle üle otsustamisel, kas koostöölepingu lõpetamine on turgu nii mõjutanud, ning kui suure tähtsusega on võimalus, et sellistel mõjudel on muud põhjused.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT 2004 L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 8/3, lk 40).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Hispaania)
9. detsembril 2016 – Wilber López Pastuzano versus Delegación del Gobierno Central en Navarra**

(Kohtuasi C-636/16)

(2017/C 046/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Pamplona esimese astme halduskohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Wilber López Pastuzano

Vastustaja: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta ⁽¹⁾ artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune nagu põhikohtuasjas vaadeldav liikmesriigi õigusnorm ja seda tõlgendav kohtupraktika, mis ei näe ette pikaajalisest elanikust välisriigi kodaniku kaitse väljasaatmise eest tingimuste kohaldamist kõikide halduskorras tehtavate väljasaatmisotsuste suhtes nende õiguslikust laadist või tüübist olenemata, vaid näeb ette, et nende tingimuste kohaldamisala piirdub ainult ühe konkreetse väljasaatmisviisiga?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/6, lk 272.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 13. detsembri 2016. aasta otsus – IPSO versus EKP

(Kohtuasi T-713/14) ⁽¹⁾

(EKP — EKP personal — Renditöötajad — Sama renditöötaja teenuse maksimaalse kestuse piirang — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Otsene ja isiklik puutumus — Põhjendatud huvi — Hagi esitamise tähtaeg — Vastuvõetavus — Hagejast ametiühinguorganisatsiooni teavitamata ja nõustamata jätmine — Lepinguväline vastutus)

(2017/C 046/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariigis töötavate Euroopa Liidu ja rahvusvaheliste institutsioonide teenistujate organisatsioon (IPSO) (Frankfurt Maini ääres, Saksamaa) (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpang (EKP) (esindajad: B. Ehlers, I. Köpfer ja M. López Torres, hiljem B. Ehlers, P. Pfeifhofer ja F. Malfrère, keda abistab advokaat B. Wägenbaur)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada EKP juhatuse 20. mai 2014. aasta otsus, mis näeb ette piirangu, mille kohaselt administratiiv- ja sekretäriülesandeid täitva sama renditöötaja teenuseid võib EKP kasutada maksimaalselt kaks aastat, ning teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue, milles palutakse välja mõista tekitatud mittevaraline kahju.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) juhatuse 20. mai 2014. aasta otsus, mis näeb ette piirangu, mille kohaselt administratiiv- ja sekretäriülesandeid täitva sama renditöötaja teenuseid võib EKP kasutada maksimaalselt kaks aastat.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EKP kanda tema enda kohtukulud ja mõista temalt välja kolm neljandikku Saksamaa Liitvabariigis töötavate Euroopa Liidu ja rahvusvaheliste institutsioonide teenistujate organisatsiooni (IPSO) kohtukuludest. Jätta IPSO kanda üks neljandik tema enda kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 431, 1.12.2014.

28. novembril 2016 esitatud hagi – Karp versus parlament

(Kohtuasi T-833/16)

(2017/C 046/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Kevin Karp (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid N. Lambers, ja R. Ben Ammar)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi fraktsiooni EFDD teenistuslepingute sõlmimisega pädevusega asutuse otsus, millega hageja määrati tegevusüksusesse I parlamendiliikme registreeritud assistendi lepinguga, mis allkirjastati 25. veebruaril 2015, ning tegevusüksusesse II 12. mail 2016 allkirjastatud töölepinguga;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja hüvitis varalise ja mittevaralise kahju eest, mis esialgu on hinnatud vastavalt 40 888,68 eurole ja 63 323,20 eurole;
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 80

- Hageja määrati esimese lepinguga tegevusüksusele I vastavale palgaastmele ning talle pakutud teise lepinguga tegevusüksuse II madalaimale palgaastmele. Tegevusüksusega II on hõlmatud „Abistavad ja sekretäride ülesanded, ameti toimimisega seotud ja muud taolised ülesanded, mida tehakse ametnike või ajutiste töötajate järelevalve all“, samas kui enamik hagejale antud ülesandeid tema esimese ja teise töölepingu raames olid administratiivsed ja nõuandvad, nagu nähtub hagiavalduse lisadest.

2. Teine väide, et on rikutud muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 82

- Muude teenistujate teenistustingimuste artiklis 82 on sätestatud, et lepingulise töötajana töölevõtmiseks tegevusüksusse IV peab töötajal olema haridustase, mis vastab diplomiga tõendatud vähemalt kolmeaastasele ülikoolikursusele, või erialane koolitus samaväärset tasemel. Hagejal on haridustase, mis vastab kahe diplomiga tõendatud viieaastasele ülikooliharidusele ning lisaks mis puudutab temale pakutud teist lepingut, on tal varasem töökogemus Euroopa Parlamendis, mis hõlmab tööülesandeid, mida ta täitma asus.

6. detsembril 2016 esitatud hagi – Dow Corning ja Dow Corning Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-858/16)

(2017/C 046/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Ameerika Ühendriigid) ja Dow Corning Europe (Seneffe, Belgia)
(esindajad: advokaadid S. Verschuur, M. Stroungi ja L. Méliä)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsuse ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia (edaspidi „vaidlustatud otsus“) ⁽¹⁾ artiklid 1–4;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõige 1;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikkus komisjon määruse 2015/1589 ⁽²⁾ artikli 1 punkti d ülemäärase kasumi vabastuse abikavaks liigitamisel, tehes sellega mitu ilmset õiguslikku, fakti- ja hindamisviga, samuti esitades ebapiisava põhjenduse.
2. Teise väite kohaselt rikkus komisjon ELTL artikli 107 lõiget 1, tehes materiaalõigusliku vea ja ilmse hindamisvea kui ta tõlgendas ja kohaldas võrdlussüsteemi hindamaks, kas ülemäärase kasumi vabastused andsid valikulise eelise.
3. Kolmanda väite kohaselt, rikkus komisjon ELTL artikli 107 lõiget 1, järeldades vääralt, et ülemäärase kasumi vabastused andsid valikulise eelise, tehes sellega mitu ilmset hindamis- ja faktiviga, jättes läbi viimata hoolsa ja erapooletu uurimise ning esitades ebapiisavad põhjendused.
4. Neljanda väite kohaselt rikkus komisjon määruse 2015/1589 artiklit 16 ja erinevaid liidu õiguse põhimõtteid, tehes materiaalõigusliku vea ja ilmse hindamisvea ning esitades ebapiisavad põhjendused kui ta määras kindlaks väidetava abi kvantifitseerimise meetoodika.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsus (EL) 2016/1699 ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia (teatavaks tehtud numbri C(2015) 9837 all) (ELT L 260, 2016, lk 61).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (kodifitseeritud tekst) (ELT L 248, 2015, lk 9).

5. detsembril 2016 esitatud hagi – Nomacorc versus komisjon

(Kohtuasi T-867/16)

(2017/C 046/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nomacorc (Thimister-Clermont, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Verschuur, M. Stroungi ja L. Mélia)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsuse ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia (edaspidi „vaidlustatud otsus“) ⁽¹⁾ artiklid 1–4;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõige 1;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikkus komisjon määruse 2015/1589 ⁽²⁾ artikli 1 punkti d ülemäärase kasumi vabastuse abikavaks liigitamisel, tehes sellega mitu ilmset õiguslikku, fakti- ja hindamisviga, samuti esitades ebapiisava põhjenduse.
2. Teise väite kohaselt rikkus komisjon ETL artikli 107 lõiget 1, tehes materiaaõigusliku vea ja ilmse hindamisvea kui ta tõlgendas ja kohaldas võrdlussüsteemi hindamaks, kas ülemäärase kasumi vabastused andsid valikulise eelise.
3. Kolmanda väite kohaselt rikkus komisjon ETL artikli 107 lõiget 1, järeldades vääralt, et ülemäärase kasumi vabastused andsid valikulise eelise, tehes sellega mitu ilmset hindamis- ja faktiviga, jättes läbi viimata hoolsa ja erapooletu uurimise ning esitades ebapiisavad põhjendused.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsus (EL) 2016/1699 ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia (teatavaks tehtud numbri C(2015) 9837 all) (ELT L 260, 2016, lk 61).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (kodifitseeritud tekst) (ELT L 248, 2015, lk 9).

9. detsembril 2016 esitatud hagi – RA versus Kontrollikoda

(Kohtuasi T-874/16)

(2017/C 046/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: RA (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Kontrollikoda

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 4. märtsi 2016. aasta otsus mitte edutada hagejat palgaastmele AD 11;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Kontrollikojalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, milles hageja leiab, et Euroopa Kontrollikojas kehtiv, edutamist puudutava otsusega 53-2014 vastu võetud edutamissüsteem on õigusvastane, kuna see mõjutab ametisse nimetava asustuse suutlikkust selgitada järjekindlalt välja erinevused ametnike hindamise viisides, mis on tingitud institutsiooni erinevate hindajate subjektiivsusest.
2. Teine väide, et 4. märtsi 2016. aasta otsus mitte edutada hagejat palgaastmele AD 11 rikub Euroopa Liidu ametnike personaleeskirjade artiklit 45, kuna ametisse nimetav asustus ei võrrelnud ametnike teeneid võrdsel ja objektiivsel alusel ning võrreldavatest infoallikatest ja andmetest lähtudes.
3. Kolmas väide, mis tuleneb asjaolust, et kaebuse rahuldamata jätmise otsuses esitatud põhjendused annavad aimu sellest, et vaidlustatud otsuses on tehtud mitu ilmset hindamisviga.

12. detsembril 2016 esitatud hagi – Falcon Technologies International versus komisjon

(Kohtuasi T-875/16)

(2017/C 046/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaymah, Araabia Ühendemiraadid) (esindajad: advokaadid R. Sciaudone ja G. Arpea)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada komisjoni esitama lõpparuanne;
- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud komisjoni 14. oktoobri 2016. aasta otsuse peale, millega komisjon jättis rahuldamata hageja kordustaotluse, milles paluti tutvuda dokumendiga „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*“.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on määruse nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 esimest taanet.
 - Esiteks väidab hageja, et komisjon kohaldas vääralt „ärihuvide“ mõistet, mida kasutatakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes. Mingit sellist teavet, mida tavaliselt peetakse äriliseks, ei sisalda lõpparuandest tulenev otsus, mis võeti vastu niisuguse tervikliku haldusmenetluse lõpus, mis puudutas ICIMi poolset nõuetele vastavust – st vastavust rakendusmäärusele (EL) nr 920/2013 ⁽²⁾ – mida kohaldatakse teavitatud asutustele. Igal juhul ei piisa määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 sätestatud erandi kohaldamiseks ainult väidetavast maine kahjustamisest lõpparuande avalikustamise tõttu. Teiseks ei nähtu vaidlustatud otsusest selgelt, analüütiliselt ja

ühemõtteliselt neid asjaolusid, mille alusel järeldas komisjon, et ICIMile oleks kahjulik see, kui FTI saaks lõpparuandega tutvuda, ja veelgi vähem sisaldab see teavet ICIMI ja väidetavate ärihuvide ja tema äripartnerite, sealhulgas hageja huvide kaalumise tulemuste kohta, teades teavitatud asutuse usaldusväarsust ja usutavust.

2. Teine väide, et vääralt on jäetud kohaldamata ülekaaluka üldise huvi kriteerium ning vääralt tõlgendatud ja kohaldatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 viimast osa.

— Vaidlustatud otsus tuleb tühistada osas, milles komisjon otsustab, et avalikustamiseks puuduvad ülekaalukad üldised huvid ja puuduvad muud üldised huvid, mis võiksid kaaluda üle huvid, mida kaitstakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taandega. Hageja märgib, et erinevalt kohtupraktikast, mis tuleneb kohtuotsusest komisjon vs. EnBW⁽³⁾, jäeti tähelepanuta lõpparuande põhisisu siseriiklikus kohtus kohtuliku kaitse saamise seisukohast ja seda ei vaadeldud ülekaaluka üldise huvina. Igal juhul on vaidlustatud otsuses rikutud õigusnormi veel sellega, et komisjon ei käsitlenud ülekaaluka üldise huvina ka konkurentsi ja rahvatervise kaitset.

3. Kolmas väide, et vääralt on tõlgendatud ja kohaldatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6.

— Viimaks ei analüüsinud komisjon nõuetekohaselt võimalust lubada lõpparuandega tutvumist osaliselt, rikkudes sellega proportsionaalsuse põhimõtet. Komisjoni tehtud haldusotsust võib salastada siis, kui see sisaldab tundlikku või objektiivselt salastatud teavet. Kuid miski ei takistanud lõpparuandest mittekonfidentsiaalse versiooni koostamist, mis oleks võimaldanud FTI-l piisavalt mõista ICIMI hinnangut, avaldamata seejuures viimase (ebatöenäolisi) ärisaladusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 1/3, lk 331).

⁽²⁾ Komisjoni 24. septembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 920/2013, milles käsitletakse teavitatud asutuste määramist ja järelevalvet kooskõlas nõukogu direktiiviga 90/385/EMÜ aktiivsete siirdatavate meditsiiniseadmete kohta ja nõukogu direktiiviga 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta.

⁽³⁾ Vt Euroopa Kohtu 27. veebruari 2014. aasta otsus kohtuasjas C-365/12 P: komisjon vs. EnBW, punkt 107.

14. detsembril 2016 esitatud hagi – HJ versus EMA

(Kohtuasi T-881/16)

(2017/C 046/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HJ (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Ravimiamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— mõista kostjalt hageja kasuks välja mittevaralise kahju hüvitamiseks sümboolselt üks euro;

— kohustada kostjat tagasi võtma 22. juuli 2015. aasta memorandum ja selle tagajärjel eemaldama hageja 23. juuli 2015. aasta vastus tema isikutoimikust;

- vajadusel tühistada lepingute sõlmimise pädevusega asutuse 21. märtsi 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kahju hüvitamise taotlus, mille ta esitas 26. novembril 2015, ja tühistada lepingute sõlmimise pädevusega asutuse 19. oktoobri 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 20. juuni 2016. aasta kaebus eelnimetatud otsuse peale;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagi toetuseks üheainsa väite, milles ta väidab, et Euroopa Liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise alused, s.o etteheidetava käitumise ebaseaduslikkus, kahju tegelikkus ning käitumise ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose olemasolu, on käesolevas asjas täidetud. Hageja väitel ei ole tema isikutoimikusse kuuluvaid dokumente, mis olevat tehtud teatava aja jooksul kättesaadavaks kõikidele Euroopa Ravimiameti töötajatele, töödeldud lojaalselt ja seaduslikult, vaid neid töödeldi väidetavalt muudel eesmärkidel kui see, milleks need on kogutud, ilma et hageja oleks seda eesmärgi muutmist sõnaselgelt lubanud. Tema konfidentsiaalsete andmete avaldamine kahjustas väidetavalt hageja isikupuutumast, tekitades temale sellega tegelikku ja kindlat mittevaralist kahju. Hageja arvamusel tuleb selle kahju põhjuseks lugeda täielikult ameti õigusi rikkuvat tegevust.

15. detsembril 2016 esitatud hagi – Sipral World versus EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Kohtuasi T-882/16)

(2017/C 046/28)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sipral World, SL (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat R. Almaraz Palmero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „DOLFINA“ – ELi kaubamärk nr 3 701 828

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 22. septembri 2016. aasta otsus asjas R 1897/2015-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

- mõista Üldkohtu menetlusega seotud kulud ning teise apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt LA DOLFINA S.A-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artiklid 15, 42, 51, 75 ja 78 koostoimes määruse nr 2868/95 eeskirjadega 22 ja 40.

19. detsembril 2016 esitatud hagi – Xiaomi versus EUIPO – Apple (MI PAD)

(Kohtuasi T-893/16)

(2017/C 046/29)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Xiaomi, Inc. (Peking, Hiina) (esindajad: advokaadid T. Raab ja C. Tenkhoff)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Apple Inc. (Cupertino, California, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „MI PAD“ – registreerimistaotlus nr 12 780 987

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 22. septembri 2016. aasta otsus asjas R 363/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt EUIPO apellatsioonikojas.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

19. detsembril 2016 esitatud hagi – Air France versus komisjon

(Kohtuasi T-894/16)

(2017/C 046/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Société Air France (Roissy-en-France, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat R. Sermier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 20. veebruari 2014. aasta otsus (EL) 2016/1698 meetmete SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07) kohta, mida Prantsusmaa võttis Marseille Provence'i lennujaama ja seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate kasuks (teatavaks tehtud numbri C(2014) 870 all);
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus sisaldab vigu seoses Bouches-du-Rhône'i departemangu poolt lennujaama terminalile „Marseille-Provence 2“ (MP2) antud abiga. Täpsemalt,
 - meede ei vastanud selgelt määratletud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele. Vaidlustatud otsuses sisalduv komisjoni hinnang ei olnud piisavalt põhjendatud, rikkus õigusnormi ja sisaldas hindamisviga, mis puudutab:
 - lennuliikluse eeldatava suurendamise eesmärki;
 - piirkonna majandusarengu edendamisele suunatud eesmärki;
 - abi ei olnud vajalik.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus sisaldab vigu, mis puudutavad ettevõttega Airport Marketing Services sõlmitud reklaamipinna ostmise lepingut.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus sisaldab vigu, mis puudutavad lennujaama terminali mp2 jaoks kehtestatud reisirajatuste määrasid.

13. detsembril 2016 esitatud hagi – Toontrack Music AB versus EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)

(Kohtuasi T-895/16)

(2017/C 046/31)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Toontrack Music AB (Umeå, Rootsi) (esindaja: advokaat L.E. Ström)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärk „SUPERIOR DRUMMER“ – registreerimistaotlus nr 13 945 019

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 2438/2015-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda order EUIPO.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b, artikli 7 lõike 1 punkti c, artikli 7 lõike 2 ja artikli 65 rikkumine.

20. detsembril 2016 esitatud hagi – Starbucks (HK) versus EUIPO – Now Wireless (nowwireless)

(Kohtuasi T-908/16)

(2017/C 046/32)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Hiina) (esindaja: *solicitor* P. Kavanagh)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Now Wireless Ltd (Whyteleafe, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „nowwireless“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 6 782 569

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 17. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 662/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja vastulausete osakonna otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine.

28. detsembril 2016 esitatud hagi – Winkler versus komisjon

(Kohtuasi T-916/16)

(2017/C 046/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bernd Winkler (Grange, Iirimaa) (esindaja: advokaat A. Kässens)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 30. septembri 2016. aasta otsus, millega jäeti kaebus rahuldamata, ning kohustada kostjat tegema otsus kapitaliväärtuse arvutamise kohta hageja nõude registreerimise seisuga 14. september 2011;
- teise võimalusena mõista kostjalt välja hüvitis summas 19 920,39 eurot, mis tuleb tasuda hageja pensionikontole.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: rikutud on mõistliku menetlusaja, õiguskindluse ja ausa menetluse põhimõtet ning teavitamis- ja ärakuulamise kohustust

Hageja leiab, et kostja on tema nõude läbivaatamisel viivitamise tõttu rikkunud kõiki põhimõtteid, mis puudutavad haldusmenetluse nõuetekohast läbiviimist. Hagejat ei ole ka enne kahjustava meetme võtmist ära kuulatud.

2. Teine väide: rikutud on võrdse kohtlemise, diskrimineerimise keelu ja proportsionaalsuse põhimõtet

Teises väites kinnitab hageja, et teiste temast mitte vanemate kolleegide sarnased nõuded vaadati läbi palju kiiremini, milleks puudub objektiivne alus, millega niisugune ebavõrdne kohtlemine oleks põhjendatud.

3. Kolmas väide: rikutud on õiguspärast ootust

Lõpuks heidab hageja ette, et tema puhul arvestatud kapitaliväärtusest on maha arvatud intress ajavahemiku eest tema nõude esitamisest kuni kapitalisumma täieliku ülekandmiseni, millest hagejat eelnevalt ei teavitatud.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET